

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гзз 8/05
05.05.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија, Драгице Марјановић, председника већа, Николе Стојановића, Слободана Спасића, Љиљане Ивковић-Јовановић и Надежде Радевић, чланова већа, у извршном предмету повериоца АА, против дужника Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Гт.І 3552/03 од 6.11.2003. године, подигнутог против правноснажног решења Четвртог општинског суда у Београду Ипв.(И.1359/03) од 18.8.2003. године, у седници већа одржаној дана 5.5.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев за заштиту законитости СЕ УСВАЈА, УКИДАЈУ СЕ решења Четвртог општинског суда у Београду Ипв.(И.1359/03) од 18.8.2003. године и И.IV 728/03 од 17.6.2003. године и предмет враћа првостепеном суду на даљи поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Четвртог општинског суда у Београду И.IV 728/03 од 17.6.2003. године одбијен је предлог за извршење повериоца АА против дужника Републике Србије, који предлог је поднет дана 16.5.2003. године.

Поверилац је изјавио приговор. Исти суд је решењем Ипв.1359/03 од 18.8.2003. године одбио приговор повериоца изјављен против решења И.IV 728/03 од 17.6.2003. године.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Гт.І 3552/03 од 6.11.2003. године против наведених решења због битне повреде поступка и погрешне примене материјалног права с предлогом да се оба решења укину и предмет врати извршном суду на поновни поступак.

Испитујући решење Четвртог општинског суда у Београду Ипв.(И.1359/03) на основу члана 401. и 48. ЗПП Врховни суд Србије налази да је захтев за заштиту законитости основан.

Према стању у списима правноснажним решењем Општинског суда у Зрењанину Км.22/02 од 23.10.2002. године повериоцу - браниоцу АА је утврђена награда за одбрану окривљеног ББ пред Окружним судом у Зрењанину због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 3. КЗ РС и пред Општинским судом у Зрењанину због кривичног дела тешке крађе из члана 163. став 1. тачка 1. КЗ РС у укупном износу од 65.500,00 динара. Ставом другим наложено је Општинском суду у Зрењанину да наведени износ исплати на жиро рачун повериоца. Жиро рачун означен је у решењу.

Извршни суд је одбијајући предлог за извршење нашао да приложена извршна исправа није подобна за извршење обзиром да не постоји јасно одређена обавеза за исплату траженог новчаног износа на страни дужника који је означен у предлогу за принудно извршење, с позивом на одредбу члана 20. став 1. ЗИП-а. Овакав правни закључак првостепеног суда се не може као правилан прихватити јер се заснива на погрешној примени материјалног права. Наиме, одредбом члана 16. став 1. тачка 1. ЗИП-а прописано је да суд одређује извршење на основу извршне исправе коју представља извршна судска одлука, а чланом 17. став 1. истог Закона прописано је да се судском одлуком у смислу овог закона, поред пресуде и решења, сматра и сваки налог суда којим је одређено испуњење неке обавезе. Сходно томе, решење суда у кривичном поступку којим је одлучено о трошковима кривичног поступка и гласи на испуњење новчане обавезе, по свом садржају представља извршну исправу, на основу које је поверилац могао тражити принудно извршење.

Новчана потраживања досуђена правноснажним решењем кривичног суда о трошковима кривичног поступка на терет буџетских средстава, исплаћују се без принуде из средстава суда у складу са одредбом члана 29. до 35. Уредбе о накнади трошкова у судским поступцима ("Службени гласник РС" број 53/97). Али, ако такав начин исплате изостане из било којих разлога, повериоцу се не може ускратити могућност да у извршном поступку захтева принудну наплату тог потраживања. У том случају, дужник не може бити суд који је пропустио добровољно да исплати досуђене трошкове, пошто суд као државни орган нема својство правног лица, те се извршење једино може одредити према Републици Србији као дужнику, која је по одредби члана 77. став 1. Закона о уређењу судова дужна да у буџету обезбеди средства за рад судова као својих државних органа, укључујући и трошкове поступка пред тим органима.

Недостатак решења кривичног суда у погледу рока за исплату досуђених трошкова кривичног поступка, овлашћен је да надомести извршни суд решењем о извршењу на основу одредбе члана 20. став 2. ЗИП-а.

Са изнетих разлога а на основу члана 395. став 2. ЗПП захтев за заштиту законитости је усвојен,

нижестепенá решења укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Председник већа-судија

Драгица Марјановић, с.р.

За тачност отправка

МЂ